

Περίληψη - Summary

Σωτηροπούλου Θεοδώρα: «Στερεοτυπικές αποδόσεις του γυναικείου φύλου και πώς αυτές διαμορφώνουν την πολιτική σκηνή της δυναστείας των Τυδώρ. Τα παραδείγματα της Μαρίας και Ελισάβετ Τυδώρ»

Μπορεί η δυναστεία των Τυδώρ να βρισκόταν στην εξουσία μόνο για τρεις γενιές, αλλά η επιρροή της και ο αντίκτυπός της ήταν ισχυρός. Μας προσφέρει μία απaráμιλλη ευκαιρία να μελετήσουμε τις διασταυρώσεις εξουσίας, φύλου και ιδεολογίας των φύλων. Ο πρώτος βασιλιάς της δυναστείας, Ερρίκος Ζ', κατέλαβε το θρόνο σε μία εποχή όπου η ειρηνική διαδοχή στην εξουσία ήταν κάτι ασυνήθιστο στην αγγλική ιστορία. Στις αρχές του 16ου αιώνα η ισχυρή και αδιάλειπτη παράδοση ανδρικής διαδοχής ανακόπηκε από την άνοδο δύο γυναικών στο θρόνο της Αγγλίας.

Στη δυτική Ευρώπη η βασιλεία ήταν ανδρική υπόθεση. Οι ιστορικοί εξετάζοντας τις βιογραφίες παρατήρησαν ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο. Η εξουσία περνούσε από τα χέρια του ενός άνδρα στα χέρια του άλλου (από τον παππού στον εγγονό, από τον πατέρα στον γιο ή ανηψιό) αποκλείοντας για αιώνες τις γυναίκες από θέσεις εξουσίας. Οι άνδρες που κυβερνούσαν αντιμετώπιζαν τη γυναικεία κυριαρχία ως απειλή για την εξουσία τους και την ως τότε κοινωνική τάξη. Για 400 χρόνια την πολιτική σκηνή της Αγγλίας τη μονοπωλούσαν άνδρες, αλλά το 1553 στο θρόνο ανέβηκε μία γυναίκα, η Μαρία Τυδώρ. Τη Μαρία διαδέχτηκε η αδερφή της Ελισάβετ και αυτή η «γυναικοκρατία» στην Αγγλία διήρκησε 50 χρόνια. Η άνοδος όχι μίας αλλά δύο γυναικών στο θρόνο της Αγγλίας τρομοκράτησε πολλούς, όπως τον προτεστάντη John Knox που στο κείμενό του "The First Blast of the Trumpet Against the Monstrous Regiment of Women" άσκησε έντονη κριτική στην κατοχή του θρόνου από γυναίκες και χαρακτήρησε τη γυναικεία μοναρχία ως κάτι πρωτάκουστο και αφύσικο. Στην προσπάθειά του βρήκε πολλούς υποστηρικτές, που τις παρομοίαζαν με τη βιβλική Ιεζάβελ, αλλά και πολλούς πολέμιους που δε συμεριζόνταν την αποστροφή του για τις γυναίκες.

Ωστόσο, το κοινό χαρακτηριστικό των δύο γυναικών, που έσπασαν το φραγμό της ανδρικής μοναρχίας, ήταν το ότι κατάφεραν να ενσωματώσουν αριστοτεχνικά το φύλο τους στη μοναρχική ρητορική. Στις μοναρχίες τους πολύ σημαντικό ρόλο έπαιζαν οι γρήγορες αντιδράσεις τους, οι στρατιωτικές και ηγετικές τους δυνατότητες και η ρητορική τους δεινότητα, απότοκο της άριστής τους παιδείας, στο να εμπνεύσουν εμπιστοσύνη στους Άγγλους. Οι δύο αυτές γυναίκες έδειξαν από νωρίς θετικά δείγματα γραφής και κατάφεραν να προσπεράσουν τον σκόπελο του φύλου τους. Ήταν και οι δύο οι νόμιμοι κληρονόμοι του θρόνου και με την ικανή διακυβέρνησή τους κατάφεραν να μην θεωρείται το φύλο τους πρόβλημα για τη νομιμότητα της μοναρχίας τους. Και παρόλο που η γυναικεία βασιλεία αντιμετωπιζόταν ως ανωμαλία κατάφεραν να αλλάξουν το τοπίο της ευρωπαϊκής πολιτικής για πάντα.

Sotiropoulou Theodora: «Stereotypical interpretations of the female gender and how they shape the political scene of the Tudor dynasty. The examples of Mary and Elizabeth Tudor»

The Tudor dynasty even though had been in power only for three generations, its influence and impact was strong. It offers us an unparalleled opportunity to study the intersections of power, gender and ideology of the sexes. The first king of the dynasty, Henry VII, conquered the throne at a time when the peaceful succession to power was something unusual in English history. At the beginning of the 16th century, the strong and uninterrupted tradition of male succession was halted by the rise of two women on the throne of England.

In Western Europe, reign was a male affair. Historians examining biographies observed a recurring pattern. The power passed through the hands of one man in the hands of the other (from grandfather to grandson, from father to son or nephew) excluding for centuries women from positions of power. The men who ruled thought that female domination was a threat to their authority and to the social order. For 400 years the political scene of England was monopolized by men, but in 1553 on the throne rose a woman, Maria Tudor. Maria was succeeded by her sister Elizabeth and this "Gynocracy" in England lasted 50 years. The rise of not one but two women on the throne of England terrorized many, like the Protestant John Knox, who in his text "The First Blast of the Trumpet Against the Monstrous Regiment of Women" sharply criticized the possession of the throne by women. He considered the female monarchy as something unheard and unnatural. In his work he found many supporters, who like him they identified them with the biblical Jezebel, but many of his opponents did not share his aversion to women power.

However, the common attributes of the two women, who broke the barrier of the male monarchy, was that they managed to masterfully integrate their gender into the monarchy rhetoric. Their quick reactions, military and leadership capabilities and their rhetoric, their ability to inspire confidence in the English, have played a very important role in their monarchy. These two women showed early their skills and managed to pass the obstacles of their sex. They were both the rightful heirs of the throne and with their competent governance they managed their sex not to be considered as a problem for the legitimacy of their monarchy. And even though the female reign was treated as an anomaly, they managed to change the landscape of European politics forever.